

Traducerea acestei pagini a fost generată prin traducere automată [\[Link\]](#). Traducerile automate pot conține erori care pot reduce claritatea și exactitatea; Ombudsmanul nu își asumă răspunderea pentru eventuale discrepanțe. Pentru cele mai fiabile informații și securitate juridică, vă rugăm să consultați versiunea sursă din engleză, linkul de mai sus. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați [politica noastră lingvistică și de traducere \[Link\]](#).

Decizia în cauza 369/2018/JAP privind modul în care Comisia Europeană a gestionat o plângere de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Italiei cu privire la Directiva privind egalitatea rasială și condițiile de locuit ale populației rome

Decizie

Caz 369/2018/JAP - Deschis la 20/03/2018 - Decizie din 13/09/2019 - Instituția vizată
Comisia Europeană (Nu s-a constatat administrare defectuoasă) |

Cazul s-a referit la modul în care Comisia Europeană a tratat o plângere cu privire la posibila încălcare de către Italia a Directivei privind egalitatea rasială și a condițiilor de locuit ale populației rome.

Reclamantul, Amnesty International, a adus problema în fața Comisiei în 2012. Ulterior, Comisia a deschis o procedură din proprie inițiativă „EU Pilot” pentru a investiga această chestiune.

După aproape șase ani, Comisia nu luase încă o decizie cu privire la inițierea sau nu a unei proceduri oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Italiei. Nemulțumit de această întârziere, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului.

Faptul că acest caz se referă la o posibilă încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale unei minorități etnice într-un stat membru al UE face deosebit de important ca Comisia să ia măsuri.

Ombudsmanul recunoaște complexitatea cazului și eforturile Comisiei de a obține dovezile necesare pentru a stabili dacă legislația UE este încălcată. Ombudsmanul apreciază, de asemenea, că, în loc să închidă cazul atunci când legislația italiană relevantă a fost anulată, Comisia a ales să își continue ancheta prin continuarea monitorizării situației. Ceea ce contează, în cele din urmă, este că modul de acțiune ales de Comisie este cel mai eficient în asigurarea respectării legislației UE.

După ce a examinat dosarul Comisiei, Ombudsmanul nu a identificat nici neglijență, nici

amânări nefondate în tratarea administrativă a cazului. Ca atare, ea nu găsește administrare defectuoasă. Cu toate acestea, Ombudsmanul solicită în prezent Comisiei, în regim de urgență, să încerce să finalizeze colectarea de informații în acest caz și să ia în considerare toate opțiunile de care dispune. În acest scop, Ombudsmanul solicită Comisiei să o informeze, în termen de trei luni, cu privire la următoarele măsuri pe care le-a luat în cazul de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.

Contextul plângerii

1. În iulie 2012, reclamantul, Amnesty International, a contactat Comisia Europeană pentru a atrage atenția asupra a ceea ce consideră a fi încălcarea de către Italia a legislației UE. [1] Reclamantul a susținut că autoritățile italiene discriminează populația romă în ceea ce privește accesul la locuințe sociale și condițiile de locuit. Reclamantul a susținut că acest lucru ar putea încălca Directiva privind egalitatea rasială [2]. Printre problemele identificate în rapoartele organizațiilor societății civile (OSC) s-au numărat segregarea romilor în taberele din locuri îndepărtate, cu condiții de viață precare și facilități insuficiente; discriminarea familiilor rome în ceea ce privește accesul la locuințe sociale; evacuări forțate repetate.
2. Comisia a răspuns că examinează scrisoarea reclamantului, precum și rapoartele altor organizații cu privire la aceeași chestiune. Comisia a deschis o procedură din proprie inițiativă „EU Pilot” [3] în septembrie 2012.
3. În cursul anilor 2012 și 2013, Comisia a luat legătura cu autoritățile italiene pentru a obține informații. În 2014, Comisia a organizat o misiune pe teren în Italia și a discutat situația cu „punctul național de contact pentru romi” [4]. Comisia a avut contacte suplimentare cu autoritățile italiene în 2015 și 2016.
4. În 2016, reclamantul, împreună cu alte OSC, a invitat Comisia să inițieze proceduri oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Italiei. Deși, între timp, Comisia a creat un dosar oficial de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru acest caz [5], aceasta a răspuns că reflectează asupra acțiunii subsecvente adecvate. Comisia a adăugat că complexitatea juridică și factuală a cazului a necesitat o analiză aprofundată.
5. În 2017, reclamantul a scris Comisiei pentru a solicita informații cu privire la situația actuală, considerând că întârzierile sunt nejustificate. Comisia a răspuns că încă evaluează posibilitatea de a iniția proceduri oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.
6. În februarie 2018, nemulțumit de întârziere, reclamantul s-a adresat Ombudsmanului. Aceasta a susținut că Comisia nu a furnizat motive concrete și valabile pentru întârziere. În opinia sa, având în vedere încălcările grave, sistematice și în curs de desfășurare ale drepturilor fundamentale împotriva comunității rome, Comisia ar trebui să inițieze fără întârziere proceduri oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Italiei.

Ancheta

7. Ombudsmanul a deschis o anchetă privind întârzierea gestionării de către Comisie a acestui dosar de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.

8. În cursul anchetei, echipa de anchetă a Ombudsmanului a examinat dosarul Comisiei cu privire la acest caz. Ombudsmanul a primit, de asemenea, răspunsul Comisiei cu privire la această plângere și observațiile ulterioare ale reclamantului.

Argumente prezentate Ombudsmanului

9. În contextul reuniunii de inspecție și în răspunsul său adresat Ombudsmanului, **Comisia a susținut că acest caz a** fost, probabil, unul dintre cele mai complexe dosare de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pe care le-a tratat vreodată. Au existat o serie de motive pentru acest lucru:

— Inițial, nu au fost disponibile suficiente informații cu privire la situație pentru ca Comisia să prezinte un caz concret [6] .

— Locuințele pentru romi sunt reglementate la nivel regional (și nu național) în Italia, ceea ce a făcut mai complicată și mai consumatoare de timp pentru Comisie să efectueze o analiză detaliată a problemei.

Legea italiană relevantă (Decretul Nomad) [7] a fost abrogată în mai 2013, însă abrogarea nu a rezolvat problema. Acest lucru a fost confirmat, de asemenea, de misiunile pe teren ale Comisiei în Italia, care i-au permis să obțină informații mai detaliate cu privire la aspectele practice ale situației. Comisia a subliniat că ar fi putut închide procedura EU Pilot după ce decretul nomad a fost declarat ilegal, dar a ales să monitorizeze îndeaproape situația.

— Nu există o jurisprudență a UE cu privire la această chestiune.

— Problema se referă la „o țintă în mișcare într-un context foarte fragmentat” . Situația era în continuă evoluție, taberele care găzduiesc romii fiind închise și deschise, iar autoritățile urbane și regionale schimbându-și politicile. Prin urmare, a fost necesară colectarea periodică a informațiilor actualizate.

10. Comisia a declarat, de asemenea, că a început ancheta cu privire la această chestiune înainte de a fi contactată de reclamant. Ca atare, Amnesty International nu a avut statutul oficial de reclamant în cadrul procedurii EU Pilot. Cu toate acestea, Comisia a informat-o periodic cu privire la evoluția cazului.

11. Ca răspuns la o solicitare din partea Ombudsmanului privind un calendar detaliat de acțiune în acest caz, Comisia a clarificat faptul că intenționează să colecteze informații actualizate cu

privire la situația din diferitele regiuni din Italia, prin:

(i) se întâlnesc cu Înalțul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR) și cu echipa pentru incluziunea romilor a Comitetului Economic și Social European;

(II) analizarea conținutului răspunsului primit de la Oficiul Național pentru Discriminare Anti-Racială din Italia (UNAR);

(III) discutarea problemei cu reprezentanța Comisiei la Roma;

(IV) contactarea partenerilor săi pe teren, a unei rețele de experți juridici și a autorităților italiene; și

(v) *efectuarea potențială* a unei noi misiuni de informare în Italia.

12. Comisia a declarat că, pe baza informațiilor pe care le colectează, va decide dacă să inițieze proceduri oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, să închidă cazul sau să continue să monitorizeze situația.

13. În observațiile sale, **reclamantul a** susținut că Italia a continuat să încalce Directiva privind egalitatea rasială, în pofida dialogului dintre Comisie și autoritățile italiene. În opinia sa, autoritățile italiene au continuat în mod sistematic să priveze populația romă de condiții de locuit adecvate din motive discriminatorii. [8] În opinia reclamantului, urgența situației a necesitat o acțiune rapidă și eficace din partea Comisiei pentru a asigura aplicarea deplină și corectă a Directivei privind egalitatea rasială.

14. Reclamantul a remarcat că, în conformitate cu orientările Comisiei [9], ar trebui să decidă dacă să inițieze o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor sau să închidă o anchetă în termen de un an. În opinia reclamantului, era nerezonabil ca Comisia să fi durat aproape șase ani în acest caz. Acesta a remarcat că cazul a fost deosebit de grav, deoarece se referă la încălcări sistemice și în curs de desfășurare ale drepturilor fundamentale de către un stat membru al UE.

15. Reclamantul a contestat, de asemenea, argumentul Comisiei cu privire la complexitatea situației. Acesta a susținut că ONG-urile cu resurse limitate au fost în măsură să mențină o imagine de ansamblu a situației de-a lungul anilor. Aceasta a susținut că nefurnizarea de către autoritățile italiene a unor informații suficiente ar trebui să constituie mai degrabă un motiv pentru inițierea unei proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor decât un obstacol.

16. În cele din urmă, reclamantul a salutat planul Comisiei de a colecta informații actualizate suplimentare, dar a susținut că este necesară o acțiune rapidă. În acest context, Comisia a subliniat că, în iulie 2019, Comitetul European al Drepturilor Sociale, un organism al Consiliului Europei, a solicitat Italiei să ia măsuri imediate pentru a garanta drepturile *la locuință ale romilor, în vederea „eliminării riscului de vătămare gravă și ireparabilă a persoanelor evacuate”* [10]. Acest lucru arată că situația din Italia nu s-a îmbunătățit.

Evaluarea Ombudsmanului

17. Comisia, în calitate de gardian al tratatelor, are sarcina de a se asigura că dreptul UE este respectat în cadrul Uniunii. Procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor este un mecanism de asigurare a respectării legislației UE de către statele membre. Comisia inițiază proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor fie ca răspuns la o plângere, fie din proprie inițiativă.

18. Plângerile sunt importante pentru Comisie, deoarece acestea o ajută să detecteze eventualele deficiențe în aplicarea legislației UE de către statele membre. Chiar dacă, în acest caz, Comisia a început să investigheze această chestiune înainte ca reclamantul să o contacteze, reclamantul a beneficiat în mod clar de o mare asistență pentru Comisie în ceea ce privește furnizarea de informații [11]. Faptul că colectarea de informații s-a dovedit a fi o provocare în acest caz înseamnă că reclamantul și alte organizații ale societății civile au jucat un rol deosebit de important.

19. Rolul Ombudsmanului în acest domeniu se extinde la gestionarea administrativă și procedurală a cazurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor de către Comisie, inclusiv în ceea ce privește timpul necesar și motivele invocate pentru eventualele întârzieri. În general, Ombudsmanul va constata administrarea defectuoasă în acest context numai în cazul în care perioada de timp pe care Comisia a luat-o pentru a soluționa problema a fost prelungită în mod inutil ca urmare a neglijenței Comisiei sau a amânărilor nefondate. [12]

20. Comisia a susținut, în esență, că a fost justificat să ia șase (în prezent șapte) ani pentru a trata cazul, deoarece este deosebit de complex, atât din punct de vedere juridic, cât și din punct de vedere factual.

21. Ombudsmanul recunoaște complexitatea acestui caz și eforturile Comisiei de a obține dovezile necesare pentru a stabili dacă dreptul UE este încălcat. Aceasta a menținut contacte periodice cu autoritățile italiene și a monitorizat situația populației rome pe teren, urmărind diferitele evoluții din Italia și acționând pe baza informațiilor primite de la părțile interesate relevante și de la organizațiile societății civile. Ombudsmanul apreciază, de asemenea, că, în loc să închidă cazul atunci când legislația italiană relevantă a fost anulată, Comisia a ales să își continue ancheta.

22. După ce a examinat dosarul foarte amplu al Comisiei în acest caz, Ombudsmanul nu a identificat nici neglijență, nici amânări nefondate. În loc să inițieze o procedură oficială de constatare a neîndeplinirii obligațiilor sau să închidă cazul [13], Comisia a ales să își continue investigația prin continuarea monitorizării situației (a se vedea punctul 12 de mai sus). Nu este de competența Ombudsmanului să ghicească a doua oară Comisia în decizia de a proceda astfel. La rândul său, reclamantul salută planul Comisiei de a colecta informații actualizate suplimentare, argumentând în același timp că sunt necesare acțiuni rapide.

23. Ceea ce contează, în cele din urmă, este că modul de acțiune ales de Comisie este cel mai eficient în asigurarea respectării legislației UE. Faptul că acest caz se referă la o posibilă încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale unei minorități etnice într-un stat membru al UE face deosebit de important ca Comisia să ia măsuri și să ia măsuri. Cei șapte ani în care Comisia a fost activă în acest caz corespund întregii copilărie timpurii a unei persoane care s-ar putea afla în tipul de situație descrisă de reclamant, ceea ce a dus într-adevăr la „*prejudiciu ireparabil*”, astfel cum s-a descris mai sus. Prin urmare, afirmația reclamantului potrivit căreia situația din Italia nu s-a îmbunătățit dintr-un motiv real de îngrijorare.

24. Pe această bază, deși Ombudsmanul nu a constatat nicio administrare defectuoasă în ceea ce privește gestionarea administrativă și procedurală a cazului, ea solicită Comisiei, în regim de urgență, să încerce să finalizeze colectarea de informații și să ia în considerare toate opțiunile de care dispune. În acest scop, Ombudsmanul solicită Comisiei să o informeze, în termen de trei luni, cu privire la orice măsuri suplimentare pe care le-a luat în cazul de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.

Concluzie

Pe baza anchetei, Ombudsmanul încheie acest caz cu următoarea concluzie:

Deși Ombudsmanul nu a constatat nicio administrare defectuoasă în acest caz, aceasta solicită Comisiei să o informeze, în termen de trei luni de la data prezentei decizii, cu privire la orice alte măsuri luate în cazul de constatare a neîndeplinirii obligațiilor.

Reclamantul și Comisia Europeană vor fi informate cu privire la această decizie .

Emily O'Reilly

Ombudsmanul European

Strasbourg, 13/09/2019

[1] Comisia nu a înregistrat acest contact ca plângere oficială privind încălcarea dreptului comunitar.

[2] Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX%3A32000L0043> [Link]. În special, reclamantul a făcut referire la articolul 2, care definește conceptul de discriminare, și la articolul 3 alineatul (1) litera (h) privind accesul și furnizarea de bunuri și servicii care sunt disponibile

publicului, inclusiv locuințe.

[3] „EU Pilot” este un dialog informal între Comisie și statul membru în cauză, care poate avea loc înainte de lansarea unei proceduri oficiale de constatare a neîndeplinirii obligațiilor. Mai multe informații despre EU Pilot sunt disponibile la adresa:

http://ec.europa.eu/internal_market/scoreboard/performance_by_governance_tool/eu_pilot/index_en.htm
[Link]

[4] În contextul cadrului UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor, fiecare stat membru al UE ar trebui să elaboreze o strategie națională de integrare și să desemneze un „punct național de contact pentru romi”, responsabil pentru strategie:

<https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination/roma-and-eu/roma-integr>
[Link]. În Italia, acest punct de contact este oficiul național împotriva discriminării rasiale:
<https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/combating-discrimination/roma-and-eu/roma-integr>
[Link].

[5] Nemulțumită de dialogul său cu autoritățile italiene în cadrul EU Pilot, Comisia a transferat cazul în baza sa de date privind încălcarea dreptului comunitar. Cazul a primit numărul de referință NIF 2016/2001.

[6] În conformitate cu jurisprudența UE, Comisia trebuie să adune probe pentru a demonstra că un stat membru nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul dreptului UE.

[7] Decretul Nomad, care prevedea evacuările din taberele de romi, a fost declarat ilegal de către Curtea de Casație din Italia.

[8] Pentru a-și susține argumentul, reclamantul a făcut trimitere la 24 de documente disponibile pe site-ul său web.

[9] Punctul 8 din anexa la Comunicarea 2017/C 18/02 a Comisiei, intitulată „Legislația UE: Rezultate mai bune printr-o mai bună aplicare”.

[10] Amnesty International: *Italia: Comitetul Consiliului Europei ia măsuri importante pentru a proteja romii împotriva evacuărilor forțate*, disponibil la adresa:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2019/07/italy-council-of-europe-committee-takes-important-steps-to-protect>
[Link]

Decizia Comitetului European pentru Drepturi Sociale privind admisibilitatea și măsurile imediate referitoare la plângerea 178/2019 *Amnesty International împotriva Italiei*, 4 iulie 2019, disponibilă la adresa: <http://hudoc.esc.coe.int/eng?i=cc-178-2019-dadmissandimmed-en> [Link]

[11] În ancheta sa din proprie inițiativă OI/5/2016/AB, Ombudsmanul a salutat faptul că Comisia acordă statutul de reclamant persoanelor sau organizațiilor care depun o plângere cu privire la un caz pe care Comisia îl investighează deja. Comisia a adăugat că se aplică dispozițiile administrative privind relațiile cu reclamantii, astfel cum sunt prevăzute în anexa la comunicarea

sa cu privire la această chestiune. A se vedea punctul 24 din Decizia Ombudsmanului din OI/5/2016/AB, disponibil la adresa: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/83646>

[12] A se vedea, de exemplu, cazurile: 706/2007/BEH, 230/2011/EIS, 731/2012/JN și 425/2017/ANA.

[13] A se vedea nota de subsol 9 de mai sus pentru trimiterea la Comunicarea Comisiei privind modul în care aceasta tratează plângerile privind încălcarea dreptului comunitar.